A°. 1832. No. 3.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 7 Januarij.

FRANKFORT, den 3den Januarij.

Volgens berigten uit Weenen, van den 26sten December, is de generaal graaf *van Frimont*, die onlangs door den Keizer tot president van den hof-krijgsraad benoemd werd, aldaar in den morgen van dien dag overleden. De Keizer verliest in dezen uitstekenden veldheer een' getrouwen dienaar, en de armee een' bijzonder geschikten aanvoerder. Wie hem vervangen zal, is nog niet bekend.

De cholera heeft te Weenen bijna geheel opgehouden. Binnen de stad bevindt zich sedert den 25sten December geen enkele zieke meer, en in de voorsteden is het getal dergenen, die onder geneeskundige behandeling gebleven zijn, tot op zestien verminderd.

— De koerier-wissel tusschen Parijs en Weenen is zeer levendig. Men gelooft, dat de uitvoering van het plan van ontwapening hiertoe aanleiding geeft, ofschoon ook over de Italiaansche aangelegenheden veel onderhandeld wordt.

BERLYN, den 1sten Januarij.

Gisteren zijn te Berlijn de laatste cholera-zieken genezen, zoodat met den aanvang dezes jaars de residentie er geheel van bevrijd was.

Tot een bewijs van den gunstigen gezondheidsstaat, thans te Berlijn heerschende, kan dienen de volgende vergelijking er in de voorlaatste week alhier geborenen en overledenen met die in dezelfde week van het vorige jaar.

	1831	van den 17den tot den 23sten December	1830
Geboren	155		101
Overleden	136		122
Meer geboren	19	Meer overleden	21

ZWITSERLAND, den 28sten December.

In het prinsdom Neuenburg is de gewone orde van zaken thans volkomen hersteld. In den avond van den 24sten, is de generaal *van Pfuel* met ongeveer 6000 man infanterie en eene batterij artillerie in de stad Neufchatel wedergekeerd. Ofschoon hij alle plegtigheden van ontvangst verboden had, was het nogtans onmogelijk om het volk terug te houden, hem bloemen te strooijen en eerebogen op te rigten. De gevangenis te Neufchatel is thans met staatsgevangenen opgevuld. Men verzekert, dat zij naar de gestrengheid der wet zullen gestraft worden, en aan gansch Zwitserland een voorbeeld zal worden gegeven, hoe men hardnekkige muitelingen behandelen moet, die niet alleen de volksmenigte in het land zochten op te ruijen, maar ook de heffe der vreemdelingen lokten, om hun vaderland te helpen verscheuren. De hoofdzetel der revolutionnairen is, blijkens de gevondene papieren, te La-Chaux-du-Fonds geweest. Men heeft aldaar bij huiszoeking eene menigte geweren en patronen gevonden. Er had zich werkelijk weder eene bende muitelingen van 200 man onder *Roulet* en *Eugnier* verzameld; maar toen zij vernamen, dat Chaux-du-Fonds in de magt van den generaal *van Pfuel* was, verstrooiden zij zich, en hebben zich sedert niet weder laten zien.

In het kanton Waadt was men zeer opgewonden over de zaken van Neuenburg, zoodat de edele grijsaard, de generaal *la Harpe*, zich genoopt vond, aan den grooten raad van zijn kanton eenen waarschuwenden brief te schrijven, ten einde dit kanton en met hetzelve gansch Zwitserland zich niet in eene zaak mogt mengen, die door razende volksmenners was ondernomen en niet dan op de schandelijkste wijze zou kunnen afloopen. Deze stap is door sommigen euvel opgenomen; doch men mag verwachten, dat, bij nader inzien, de grijsaard volkomen zal worden geregtvaardigd.

LONDEN, den 30sten December.

Na den kabinetsraad, die Maandag namiddag aan het bureau van buitenlandsche zaken gehouden is, zijn de ambassadeurs en ministers der conferentie aan dat bureau verscheiden uren vergaderd geweest. Den buitengewonen gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden, baron *Zuylen van Nyevelt*, schijnt men dezer dagen met eene in het oogloopende onderscheiding te behandelen. De heer *Falk* is door eenen nieuwen aanval van jigt aan zijn huis in Portland-place gebonden.

Gisteren morgen ten 3 ure is van het bureau van buitenlandsche zaken een kabinets-koerier naar Parijs afgezonden; en heden namiddag wordt aan dat bureau een kabinetsraad gehouden, welken al de ministers bijwonen.

Te Newcastle en Gateshead woedt de cholera steeds vrij erg voort. In de laatste 24 uren werden in eerstgemelde plaats 39, en in de andere 44 nieuwe slagtoffers er door aangetast. Te Sunderland en op eenige andere plaatsen schijnt die geesel uitgewoed te hebben.

PARYS, den 31sten December.

In de kamer der afgevaardigden is rapport gedaan op het ontwerp der staats-begrooting van 1832. Het gezamenlijk bedrag derzelve is duizend zeven en negentig millioen. De commissie van onderzoek heeft slechts eene vermindering van 10,656,082 voorgesteld.

Omtrent het inkomen, is, gelijk men reeds gehoord had, dat geschieden zoude, voorgesteld, om hetzelve op 13,500,000 of 14 millioen jaarlijks te bepalen. Het inkomen van vorige Koningen bedroeg ruim 35 millioen, er is dus in dezen eene bezuiniging van meer dan 20 millioen voorgedragen.

Een der dagbladen meldt, dat de diplomatie zich thans sterk met de zaken van Portugal en Holland bezig houdt; er hebben dikwijls conferentien plaats, nu bij den president van den raad van ministers, dan bij eenen der ambassadeurs van de groote mogendheden. Het staat op de wegen van Londen en Brussel niet stil met estafettes.

De heeren *Fitz-James* en *Dreux-Breze* achten in de kamer der pairs geen zitting meer te moeten nemen, sedert het voorstel tot afschaffing der erfelijkheid is aangenomen. De heeren *Berenger* en *de Raigecourt* zullen waarschijnlijk hun voorbeeld volgen, zoodra de nieuwe wet omtrent de zamenstelling van de kamer der pairs is uitgevaardigd. Men verwacht, dat nog meer pairs, die voor de erfelijkheid hebben gestemd, voor het lidmaatschap zullen bedanken.

BRUSSEL, den 3den Januarij.

Er is een koerier uit Londen te Brussel aangekomen, met brieven voor den Engelschen ambassadeur. Men zegt, dat de Londensche conferentie een nieuw protocol uitgegeven heeft, waarvan het oogmerk is, om van de zijde van Belgie de toestemming te erlangen tot eene wijziging van de 24 artikels, waardoor de bezwaren van Holland, opzigtens de vaart op de binnenlandsche rivieren en kanalen weggenomen worden.

BRUSSEL, den 30sten December.

(Uit eenen brief.)

Daar deze u door een vertrouwd vriend zal worden ter hand gesteld, durf ik het wagen, u den staat van ons garnizoen mede te deelen. Wij bevinden ons hier met het reserve-bataljon van het 1ste regement infanterie en het geheele 4de regement; voorts drie bataljons burgerwachten uit het Doorniksche, een eskadron van de koninklijke lijfwacht te paard, die in den tiendaagschen veldtogt, onder den naam van *Cosaques de la Meuse*, zich beroemd gemaakt hebben in het hard loopen, waarin zij gewedijverd hebben met de officiers der burgerwacht van B...... (1), die bovendien vijf franks gaven om hunne knevels af te scheren, opdat de Hollanders, wanneer deze hen mogten inhalen, ze niet voor dappere Belgen mogten aanzien. — Ook hier ligt nog eenige artillerie, naar ik meen twee kompagnien.

Onlangs schreef ik u den prijs van het brood: deze is al weder gestegen. Gisteren kocht mijne vrouw eenen zak roode aardappelen voor twee en zestig stuivers: aan de blaauwe is geen aankomen; want daarvoor durft men vier gulden achttien vragen, en als men ze voor vier gulden zestien bekomt heeft men er een koopje aan.

Men spreekt hier bijna van niets dan van het huwelijk van onzen Koning met de tweede dochter van den burger-koning van Frankrijk. Gisteren hoorde ik een der gekken, die alles, wat de revolutie heeft voortgebragt, volstrekt prijzen willen, zeggen: *ce sera un couple bien assorti*, (2) en mij het Hollandsche spreekwoord: *soort zoekt soort*, te binnen

(1) Hier staat een naam, dien wij niet lezen kunnen; zoo veel wij echter ontcijferen kunnen, moet het *Brussel* zijn.

(2) Het is een paar, dat wel bij elkander komt.

brengende, dacht ik: ja wel *un couple assorti*; want het is als of *Cartouche* met de dochter van *Mandrin* gaat trouwen.

Naar het algemeene zeggen zou onze Koning eerst zijnen rok omkeeren en in den schoot der Roomsch Katholijke kerk treden. Als dit gebeurt zal hij, die hem onlangs in een vers bij *Hendrik IV* van Frankrijk wilde vergelijken, dan toch eindelijk een punt vinden, waarin hij den goeden *Hendrik* evenaart; maar of dit wel het fraaiste blad is uit de onvergetelijke geschiedenis, neem ik eerbiedig de vrijheid te betwijfelen. Wat er echter van die bekeering of omkeering zij, weet ik niet stellig te zeggen, hoewel ik, naar den schijn te oordeelen, er niet ver zoude afzijn van het te gelooven; want er wordt geen feest in de Roomsche kerk gevierd of hij is er bij, en dan is hij er zeer op gesteld, om de helden, die in den strijd voor de vrijheid van Belgie of liever voor de vrijheid tot uitzuigen van ons land, voor de heeren *Silvain van de Weijer*, *de Brouckère* enz. gewond zijn, aan zijne regterhand geplaatst te zien, terwijl iemand, die in de gelegenheid is zulks te weten, mij zegt, dat hij bijna niet meer in de Protestantsche kerk komt.

Als een staaltje van hetgene wij te vreezen hebben, wanneer de koude nijpender wordt, wil ik u het volgende mededeelen. Onlangs ging ik 's avonds een mijner vrienden in de *rue de l'étoile* (3) bezoeken; nadat ik eenigen tijd gezeten had, gaat de man naar zijn estaminet en ik blijf met zijne vrouw en zuster, benevens de meid, alleen in huis. Kort na het vertrek mijns vriends wordt er hard gescheld; de meid doet open, en, ziende dat het eene bedelares was, wil zij de deur weder toewerpen; dan dit is haar onmogelijk, want de vrouw hield hare klomp er tusschen, en eindelijk gelukte het deze, met behulp van een manspersoon, de deur open te dringen. Nu eischen zij, op eenen dreigenden toon, brood of geld, « anders zullen wij, » dus zeide de vrouw, die een kind droeg, « wel « zorgen, dat wij het krijgen, want mijn kind kan niet van honger ster« ven. » Op het geraas de kamer uitkomende, herken ik in den bedelaar eenen persoon, dien ik altijd als een braaf kerel gekend had, en die vroeger op eene der fabrieken buiten de Anderlechtsche poort drie gulden daags verdiend had, maar nu, ten gevolge van het stilstaan der fabrieken, zonder werk is. Deze mij nu ook herkennende, voegt mij toe: « Ach God! « Mijnheer S. gij weet, dat ik nooit zoo iets zou gedaan hebben, zoo lang « als de Hollanders hier waren; maar nu ik geen werk en alles verteerd « heb wat ik had, heb ik er toe moeten overgaan, wilde ik mijne vrouw « en kinderen niet van honger zien omkomen: zie het jongste heeft zij « stervende op haren arm, » en wezenlijk lag het kindje zoo goed als flaauw van den honger. Wij lieten nu de menschen in huis komen en mijne vriendin gaf het kind dadelijk wat bouillon en den ouders eenig ander voedsel, hetwelk zij als verslonden, terwijl wij beloofden in hunne behoefte te zullen voorzien. Dan nu ook bleek de braafheid van den bedelden vader, daar hij, hoewel wij zagen, dat hij alles met smaak zoude hebben opgegeten, eensklaps den lepel vallen liet en verzocht het overige mede te nemen voor zijne beide oudste kinderen, die, even als zij, in geen twee dagen iets gegeten hadden. De vrouw des huizes stelde hem gerust met te zeggen, dat zij hem voor deze iets anders zouden medegeven; nu at hij welgemoed door en bood uit dankbaarheid aan, om alle avonden de wacht voor het huis te houden, daar hij wist, dat onderscheidene zijner buren zich verzameld hadden, om in eenzame hoeken te gaan bedelen, en, als men niet goedschiks iets gaf, het alsdan met geweld te nemen. Dit aanbod werd niet alleen aangenomen, maar toen mijn vriend t'huis kwam, besloot deze den man den volgenden dag te laten roepen, en daar zijn achterhuis ledig stond, stond hij dit het behoeftige huisgezin ter woning af en verstrekte tevens den man het noodige, om deszelfs weefgetouw in bruikbaren staat te stellen, waardoor deze zich in de gelegenheid ziet om voor mijnen vriend linnen te weven. Ook is de bedeelde, die een sterk mensch is, reeds een paar malen genoodzaakt geweest, om de avond-bedelaars af te weren.

's GRAVENHAGE, den 3den Januarij.

Heden heeft er bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal eene gewigtige beraadslaging plaats gehad over de buitengewone begrooting *der uitgaven*, voor 1832, en is dezelve door 44 leden aangenomen en door 2 leden bestreden.

De voorstanders der wet hebben de noodzakelijkheid betoogd om de regering met kracht te ondersteunen en te schragen; niet af te gaan van het volharden in de weigering tot aanneming van onbillijke en onregtvaardige voorwaarden van scheiding, en voor geene vrees te wijken. Velen hebben de onaannemelijkheid der 24 artikelen beweerd; anderen hebben de Europesche staatkunde een diplomatiek despotismus genoemd, waaronder geen vrij en onafhankelijk volk moest krommen, hetgeen strijdig was met onze eer, onafhankelijkheid en vrijheid. Geen vrede dan eene eerlijke vrede werd door hen verlangd. Andere leden, welke voor het ontwerp hebben gesproken, hebben echter er op aangedrongen, dat de staat van zaken, waarin wij verkeeren, een einde zoude nemen, en dat de vrede wenschelijk was, zelfs met eenige opoffering.

De bestrijders der wet waren de heeren *van Dam* en *Fockema*. De laatste zoude een crediet voor 3 maanden, maar geene groote operatien kunnen toestaan. De heer *van Dam* kon de voordragt der middelen niet goedkeuren, en meende, dat, stond men de uitgaven toe, dan ook de middelen door hem zouden moeten worden verleend.

De *Minister van Financien* heeft alleenlijk aangemerkt, dat hij niets omtrent de wet had in te brengen, de leden der kamer haar genoegzaam hadden toegelicht en verdedigd, en het ondoelmatig voor hem en onraadzaam voor de kamer zijn zoude, thans in breedvoerige staatkundige ontwikkelingen te treden.

De voordragt van wet in omvraag gebragt zijnde, is met eene meerderheid van 44 stemmen tegen 4 (*van Randwijck*, *van Dam*, *Sandberg* en *Fockema*) aangenomen.

Morgen zal de beraadslaging over het ontwerp van wet, omtrent de middelen, plaats hebben, waartegen zich, in de zitting van heden, vele leden hebben verklaard, om het daarin voorgedragene don gratuit.

Van den 5den Januarij.

Gisteren heeft de Tweede Kamer der Staten-Generaal beraadslaagd over het nog bij haar aanhangig ontwerp van wet, strekkende tot voorziening in de buitengewone behoeften in dit jaar. De heeren *Schimmelpenninck*, *Corver Hooft*, *van Dam van Isselt*, *Luzac* en *van Nes*, hebben het bestreden op onderscheidene gronden. Eenigen derzelve konden geen *don gratuit*, anderen geene vrijwillige leening goedkeuren; sommigen berekenden dat het bestuur meer geld in handen zou ontvangen dan zich deszelfs behoeften uitstrekten. De heer *Schimmelpenninck* dacht, dat de heffing, veel meer dan men meende zoude opbrengen, en, dat men dien ten gevolge de heffing wel voor een minder bedrag konde doen plaats hebben. De heer *van Dam* oordeelde, dat de landbouwer niet in staat was een *don gratuit* bij te dragen, of ten minste, dat de rijken zich voor hetzelve zouden vrijwaren, en de ongelukkigen zouden moeten betalen. De heer *Luzac* wilde betoogd hebben, dat het geene ijdele klanken waren, wanneer men van vaderlandsliefde en hulpvaardigheid sprak, en konde daarom geene vrijwillige leening meer goedkeuren. De heer *van Nes* meende geen maatregel tot conversie op zulke onereuse voorwaarden, als voorgesteld zijn, te kunnen goedkeuren.

Tegen het ontwerp zijn bedenkingen ingebragt door de heeren *Donker Curtius*, *de Jonge*, *van Reenen* en *Reelaerts*, die geen verband tusschen de beide gedeelten der wet, vrijwillige leening en gedwongen heffing, meenden te zien.

Vóór het ontwerp hebben de heeren *Frets*, *van Alphen*, *de Bordes* en *Collot d'Escury* aangevoerd, dat men der regering middelen in handen behoorde te stellen, om de eerbiedwekkende houding, welke zij thans bezit, vol te houden; dat de voorgedragene wet zou strekken tot conversie van eene schuld, wettiglijk gemaakt en erkend, en vooral tot wering van de schatkistbiljetten, dat schadelijk papier.

De voordragt is verdedigd door den minister van financien, die hoofdzakelijk betoogde, dat de regering niet overgaan zoude tot de gedwongene heffing voor dat de andere maatregelen, om vrijwillig geld te krijgen, zouden mislukt zijn; dat de regering het meerder geld, dan hare behoeften zich uitstrekten, ontvangende, daarvan geen gebruik dan naar eene toestemming der kamer zal maken; dat men gegronde hoop voedt, dat de vrijwillige leening, uit vaderlandsliefde, het vereischte bedrag zal opleveren, enz.

De voordragt in omvraag gebragt zijnde, is aangenomen geworden met 34 stemmen tegen 15, namelijk de heeren *Luijben*, *Ingenhousz*, *van Meeuwen*, *Cats*, *Fockema*, *Rengers*, *van Dam*, *van Randwijck*, *Schimmelpenninck*, *Dijckmeester*, *Corver Hooft*, *Lemker*, *Sandberg*, *Luzac* en *van Nes*, en zal alzoo naar de Eerste Kamer worden gezonden.

De zittingen zijn daarna tot den 30sten Januarij geschorst.

Vele afgevaardigden hebben deze residentie reeds verlaten en keeren naar hunne woonplaatsen terug. Men verneemt, dat eerst na de wederbijeenkomst der kamer de voordragten omtrent de zeep, turf en steenkolen, het personeel en de patenten in overweging zullen worden genomen. De nieuwe wet, tot het belasten van turf en steenkolen, is dezer dagen rondgedeeld.

— De Eerste Kamer heeft ook hare goedkeuring gehecht aan het ontwerp van wet, omtrent de ligting der nationale militie in 1832.

---

(3) De *rue de l'étoile*, of sterrestraat, is eene zeer eenzame straat, kort bij de Sarels.

Mengelwerk.

WAT NU?

Nog maar weinige dagen moeten er verloopen, en het einde van den ratificatie-termijn is daar. In plaats van eene eenparige goedkeuring der onherroepelijke besluiten door de conferentie, ten opzigte der scheiding tusschen *Belgie* en *Nederland*, den 15den November uitgevaardigd, heeft nog maar ééne der vijf mogendheden, en wel de minst onzijdige, hare stem gegeven; terwijl *Oostenrijk* en *Pruissen* zich daaraan schijnen te onttrekken en *Rusland* stellig, volgens de bekend gewordene berigten, heeft verzekerd, de onafhankelijkheid, en bijgevolg den Belgischen Koning, niet te zullen erkennen, zoo lang het wettige opperhoofd der *Nederlanden* daarin niet voorgaat. Wat *Engelands* stellige bedoeling betreft, dezelve blijft, als naar gewoonte, nog met een waas van raadselachtigheid bedekt, schoon men, geloof kunnende hechten aan het berigt van deszelfs gegeven bevelen tot het terugtrekken zijner maatregelen van magtsuitoefening, door dien nevel eenigzins begint heen te zien. Intusschen heeft *Belgie* zich reeds uitbundig verheugd met een bestaan, dat, door het uitblijven der vereischte erkenning, op losse schroeven staat; te meer nu de geest van deszelfs bevolking het tegenovergestelde van den vroeger algemeen vooronderstelden geworden is, en er zelfs een afkeer van het gekozen bestuur als met den dag aangroeit, waarvan de ontwikkeling niet dan de ongunstigste gevolgen voor den Koning en zijne raadslieden moet te weeg brengen. Geene stelling is echter moeijelijker en meer verlegenheid wekkend, dan die der conferentie. Wat voor haar aan te vangen, als de 15den Januarij daar is, zonder de toegezegde bekrachtigingen der vijf dominerende hoven? — Verlenging van den ratificatie-termijn, hernieuwing van onderhandelen met *Nederland* en terugtrekking van het door *Belgie* aangenomen vreds-traktaat, of een geheel ander en door den loop der gebeurtenissen veroorzaakt middel: ontbinding van den conferentie-raad, en de beslissing der bestaande geschilpunten aan *Nederland* en *Belgie* zelve door kracht van wapenen overlaten? Maar dan gaat het doel der mogendheden ligt geheel te loor; dan barst misschien de zoo opzettelijk, en zelfs met krenking onzer regten, verhoede algemeene oorlog met kracht en geweld uit; dan zien wij of- en defensieve verbonden stand grijpen en de geest des kwaads zijne alles vernielende toorts nog verder dan Frankrijks en Belgiës grenzen zwaaijen. — En dat verhoede God! — Hoezeer wij dan ook op de vredelievende gezindheden der mogendheden steunen; gezindheden, meer door omstandigheden dan door zuivere beginselen noodzakelijk geworden, kunnen wij niet ontveinzen nog zeer weinig licht te zien in den goeden bedaarden afloop der onderhavige geschillen, en uit dien hoofde niet zoo geheel met die vaste overtuiging van behoud des algemeenen vredes in te stemmen, welke wij in andere dagbladen ontwikkeld vinden. Het afgeloopen jaar heeft ons geleerd, hoe weinig wij op vooruitzigten kunnen rekenen, wier wijziging van den goeden wil der Europische oppermagten afhangt.

Het eenige, dat wij met grond kunnen is, — hopen, en wel hopen op hooger bescherming en lotsbesturing. Die hoop grondde het vertrouwen van onzen beraden en vaderlandslievenden Koning bij het betreden van den doornigen weg des afgeloopen jaars, en dat vertrouwen heeft hem in de zegenrijke gevolgen zijner maatregelen, ter handhaving onzer nationale eer, de gelukkigste bekrooning doen vinden. Dat voetspoor volgende, loopen wij niet vooruit op een pad, door het zonlicht van zekerheid nog geen halve mijl ver bestraald, en blijven wij gewapend tegen eenen onzekeren uitslag onzer kansberekeningen. Gods zegen ruste inmiddels op de welgezinde pogingen van onzen Vorst en van zijne beide roemenswaardige zonen, op geheel het Nederlandsche volk en alle voorstanders van magt en geregtigheid; en het einde der ingetreden maand worde voor ons vaderland een tijdstip van helderheid, waarnaar wij allen zoo reikhalzend en vurig verlangen!

NATIONALITEIT.

Was er ooit een tijdstip van algemeene zucht tot handhaving onzer vaderlandsche zelfstandigheid en morele onafhankelijkheid, dan voorzeker het tegenwoordige. Tot alle standen en rangen is de geest van ware vaderlandsliefde doorgedrongen, en wat ook eenige tegenstrevige woelgeesten, die er altijd op uit zijn, om het goede en edele tegen te werken, mogen aanwenden, die geest neemt, God dank! dagelijks in uitbreiding en kracht toe, en waarborgt ons meer en meer, om met een gelukkig gevolg tegen den stroom des tijds te kunnen oproeijen. — Of hangt van dat morele vermogen ons staan of vallen niet alleen en bij uitsluiting af? Is er, buiten hetzelve, wel eenig middel uit te denken, waarvan wij eene gunstige lotsverbetering kunnen verwachten? Wij gelooven, neen! Zelfs de beste regeringsvorm, de best naar den geest des tijds gewijzigde wetten en verordeningen; de beste wil van het gouvernement is niet genoegzaam ter bevordering van zulk een gewenscht doel. Lof derhalve dengenen, die nieuwe bouwstof ter voltooijing van het groote belangrijke gesticht onzer nationaliteit, onzer ware vaderlandsliefde aanbrengen, en ter zelfstandigheids-hervorming onzer natie naar vermogen en krachten mede werken! Door aanraking, vermenging en inlijving met naburen, wier gebruiken, zeden en gewoonten in vele opzigten strijdig zijn met de onze, ontstond er langzamerhand eene nationale verbastering, waarvan men in alle standen de schandelijkste gevolgen nog aanwezig ziet. Het vreemde kreeg doorgaans de voorkeur boven het inlandsche, en het zotte en belagchelijke vond niet zelden gretiger navolging en goedkeuring dan het wezenlijk behagelijke en schoone. De algemeene volkspligt scheen hoofdzakelijk ten grondslag gekregen te hebben: naäping van hetgeen ons van buiten kwam overwaaijen en verzaking van eigen vindingrijkheid, in het opsporen van datgeen, hetwelk tot streeling onzer Nederlandsche zinnen op eene echt Nederlandsche wijs kon dienstig zijn.

Die mode hopen wij, dat in ons vaderland, met het einde van het jaar 1831 gestorven zij; en zoo er hier of daar nog sprankeu van aanwezig mogten bevonden worden, ook die binnen kort door de meer en meer aanwakkerende zucht voor nationaliteit geheel en al zullen worden uitgedoofd. Het schoone geslacht, in *Nederland* zoo beminnelijk uitblinkende in deugd en zedelijke bevalligheid, en in het afgeloopen jaar door deszelfs ijverig werkzaam zijn ten nutte van het vaderland of ook ten dienste onzer hulpbehoevende landgenooten, daarvan de sprekendste blijken gegeven hebbende, toont zich ook thans gezind, ter handhaving onzer nationaliteit naar vermogen mede te werken. Het plan eener oorspronkelijke Nederlandsche kleederdragt, in 1831 ontworpen, schijnt zich meer en meer te verwezenlijken; wij zijn ten minste reeds zoo ver gevorderd, dat er bij de gebroeders DIEDERICHS te *Amsterdam* een Tijdschrift ter bevordering van dit algemeen, aanprijzenswaardig doel, maandelijks een of tweemaal in het licht verschijnt, waarvan wij verlangend zijn het eerste nommer in handen te krijgen. Eere zij voorloopig der ontwerpsters van gezegd tijdschrift toegebragt; maar dubbele hulde en lof aan alle Nederlandsche vrouwen en meisjes, die in beoefening brengen, wat haar door deze vaderlandsche *Euphrosyne* ter bevrediging eener betamelijke ijdelheid wordt voorgesteld. Zoo zullen wij *Parijs* of *Londen* niet meer noodig hebben, om den smaak onzer schoonen te regelen en de Engelschman of Franschman, in onze openbare bijeenkomsten verschijnende, zich niet meer kunnen verhoovaardigen, dat de Nederlandsche vrouwen, uit gebrek aan nationalen smaak, hare toevlugt tot de onuitputtelijke vindingrijkheid der buitenlanders moeten nemen.

Aan den heer H. B. op den Huize R.
enz. die mij belangrijke mededeelingen
aanbiedt.

WELEDELE HEER!

Schoon ik noch landbouwer noch veekweeker ben, en fabriek noch trafiek bij der hand heb, gelijk UE. zulks vermoedt, meende ik toch, in het belang van velen in ons vaderland, niet te moeten zwijgen van een onderwerp, hetwelk in ons land te weinig gewaardeerd wordt, en echter strekken kan, om zoo wel ons karakter meer eigendommelijkheid bij te zetten, als voor de, in zoo vele opzigten, verwaarloosde Geldersche en Overijsselsche provincien bevorderlijk kan wezen. Ik bedank u dus voor de aandacht, welke gij aan het bedoelde stukje van mij in de Arnhemsche Courant over de *Inlandsche fabrieken* verleend hebt. Inzonderheid bedank ik u voor uw, zoo wel uw verstand, als vaderlandsch hart vereerend aanbod, om mij met *uwe belangrijke mededeelingen, betrekkelijk de kweekerij van den witten moerbezien-boom en zijdeteelt* te willen vereeren. *Hebt gij u, volgens uwe eigene getuigenis, met deze zaak reeds sedert eenige jaren bezig gehouden en daarin zeer belangrijke vorderingen gemaakt*, dan laat zich uwe vaderlandlievende begeerte volkomen regtvaardigen, *dat de landeigenaars en landbouwers u mogten navolgen in het bij der hand vatten van de door u genomene en ten uiterst welgeslaagde proeven*. Schoon ik van uwe mededeelingen nu niet, in het groot, gebruik zal kunnen maken, zou ik echter voornamelijk ten behoeve van hen, die daarvan een uitgebreider nut konden trekken, wenschen, dat dezelve algemeen verkrijgbaar wierden gesteld. Maar, mijns bedunkens, ware het beter, dat dezelve niet, door middel van een dagblad, aan het groot (en dus ook *buitenlandsch*) publiek overhandigd wierden. Indien de Boekdrukker C. A. THIEME, uitgever der Arnhemsche Courant, dezelve van UE. ontving en daarvan naauwkeurige afschriften bezorgde aan hen, die hem daarom, met *gefrankeerde* brieven, verzochten en van welken hij zich overtuigen kon, dat zij dezelve, ten nutte van ons vaderland, in beoefening wenschen te brengen, zouden wij, meen ik, zekerder doel kunnen treffen.

Door de plaatsing hiervan, in de Arnhemsche Courant, zal de Re-

dactie zich tot bovenstaande verbonden hebben; en daaruit zal zoo wel het publiek vernemen, waar hetzelve zich, om de noodige inlichtingen te vervoegen hebbe, als UE., dat uw aanbod, met dankzegging, is aangenomen door

Overijssel, Uwen Heilwenschenden Landgenoot,
den 23sten December 1831. G.

LETTERNIEUWS.

Welkomsgroet aan de dappere kweekelingen der Groningsche hoogeschool, die leden zijn van het genootschap: *ter bevordering der natuurkundige wetenschappen*, te *Groningen*; door Mr. H. A. SPANDAW. — Te *Groningen* bij J. OOMKENS.

De Nederlandsche dichter SPANDAW met de aangename taak belast, om, bij het openen der gewone winterwerkzaamheden in bovengenoemd genootschap, eenen toepasselijken welkomsgroet uit te spreken, aan de dappere studenten der Groningsche hoogeschool gerigt, die, te gelijk leden van gezegd genootschap zijnde, hetzelve weder voor het eerst met hunne tegenwoordigheid mogten vereeren, kweet zich van die taak, als naar gewoonte, op eene zeer doelmatige wijze. In krachtige, vloeijende verzen schetste de dichter den geest van verdelging, die in onze dagen over de aarde zweeft en alom jammer en ellende sticht; die ook onze welvaart heeft verstoord; maar door den eendragtigen moed van Neêrlands dapperen glorievol is bestreden geworden, en aan welken strijd de kweekelingen der Groninger hoogeschool een roemrijk deel genomen hebben. Vervolgens zwaait de heer SPANDAW den hoogleeraren en den studenten eenen billijken lof toe en eindigt zijn uitmuntend dichtstuk met hartelijke en gepaste opwekkingen.

— Bij dezen welkomstgroet schaffe het kunstminnend publiek zich tegelijker tijd aan het keurig gelithografieerde portret van den bij *Bautersem*, den 11den Augustus ll., gesneuvelden luit.-kolonel der Groninger vrijwillige jagers, den ridder C. VAN VALKENBURG, mede bij J. OOMKENS verkrijgbaar.

— Genoemde uitgever gaat, onafgebroken, voort met het vervolgen van den *landhuishoudkundigen almanak, tot nut en vergenoeging voor de onderscheidene standen des maatschappelijken levens, door wijlen den beroemden hoogleeraar* J. A. UILKENS het eerst ontworpen. Het voor ons liggende vervolg, voor 1832, bevat, behalve eenige landhuishoudkundige onderwerpen, weder een poëtisch en prozaïsch Mengelwerk, welks inhoud eene aangename en nuttige lectuur oplevert. De geringe prijs van 30 centen maakt het koopen van dit doelmatige jaarboekske voor ieder aannemelijk.

---

† † † De Ondergeteekende, wonende in de Pastorsteeg No. 167, beveelt zich aan tot het geven van Huisonderwijs in de *Nederduidsche*, *Fransche*, *Hoogduitsche* en *Engelsche* Talen. J. DE BREET.

ARNHEM, den 6den Januarij.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 5 Jan. 1 El 7 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D
Den 6 dito 2 El 1 Palm 0 Duim.; gewassen 40 Duim; gevallen 0 D

---

§ † † BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD *ARNHEM* zijn voornemens, op Woensdag den 8sten Februarij 1832, in het openbaar te Verpachten: het HOUDEN der BANK van LEENING binnen gemelde Stad, en zulks voor den tijd van zes achtereenvolgende jaren, in te gaan op den 1sten Mei 1832.

De Conditien voor deze Verpachting zullen drie weken te voren op Stads Secretarie ter visie voor de gegadigden liggen.

---

§ † § De POST van ONDERWYZER in de stads Fransche Dagschool alhier, door het overlijden van den Heer *J. DALHUYSEN*, vacant zijnde geworden, zijn de Sollicitanten, die op het Vergelijkend Examen naar dien Post zouden willen mededingen, in de *Nieuwe Bijdragen* voor de maand December jl. daartoe opgeroepen.

De belanghebbenden worden derhalve tot dezelve verwezen, en tevens opmerkzaam gemaakt, dat het jaarlijksch Schoolgeld gesteld is op *vier en twintig* gulden, en niet op *f* 20, zoo als abusivelijk in het doelde Nommer dier *Bijdragen* gelezen wordt.

Zutphen, den 2den Januarij 1832.

Burgemeester en Wethouderen
derzelve Stad,
(*get.*) SWAVING.
Ter ordonn. van dezelve,
(*get.*) J. A. VAN HASSELT.

VERKOOPING
van zeer zware
YPENBOOMEN.

Men zal op Zaturdag den 21sten Januarij 1832, des morgens ten tien ure, ten huize van den Kastelein *PETER VAN ERP*, te *Bemmel*, bij *Nijmegen*, publiek verkoopen: ZESTIG ZWARE YPENBOOMEN, staande in de Allée bij [illegible] ize *Kinkelenburg*.

---

§ § § Door sterfgeval wordt TE HUUR aangeboden, om dadelijk te aanvaarden: Een HUIS, sedert eenige jaren geheel vernieuwd, staande op de Groenmarkt te *Zutphen*, waarin ruim twaalf jaren met veel succes een Banket-, Koek- en Broodbakkers-Affaire is uitgeoefend. — Tot nadere informatie gelieve men zich te vervoegen bij den Heer *J. VAN GINKEL*, in de lange Hofstraat te *Zutphen*. — Brieven franko.

*** De Boekhandelaar *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, debiteert met veel succes: *Nederduitsche Spraakleer voor de hoogste klassen der Nederduitsche en Fransche scholen*, door *JACOB OOMS Pz.*, à 50 Centen. — Heeren Recensenten eindigen de allezinis gunstige beoordeeling in de OPVOEDER DER JEUGD, 2de deel 3de stuk, bladz. 323 en 324, aldus:

« *Wij bevelen dit werk met volle ruimte aan, te meer, daar ook de prijs, papier en druk in aanmerking genomen, ons zeer matig voorkomt, en danken den bekwamen schrijver voor zijnen welvolbragten arbeid.* »

*** Bij *JOHANNES ALTHEER*, Boekverkooper te *Utrecht*, zal den 23 Januarij 1832 verkocht worden, eene zeer groote verzameling van BOEKEN, in alle wetenschappen en talen, waaronder vele kostbare en zeldzame, eenige PRENTWERKEN, PRENTEN, MUZYK en LANDKAARTEN, waarvan de Catalogus à 10 cents te bekomen en alom verzonden is, ook is bij den bovengemelden gedrukt en alom verzonden:

1. *Ph. W. v. HENSOE initia Philosophiae Platonicae t. 2 p. 123* *f* 5. 0.
2. *J. F. L. SCHRÖDER, elem. matheseos purae pars 1a.* *f* 4.75.
3. *H. J. ROYAARDS, Dankrede* *f* 0-50.
4. *H. J. ROYAARDS, Christomathia Pattistica, pars 1a.* *f* 1.80.
5. *SIMONS, het Kasteel van Antwerpen, met platen, en fac simile van v. SPEYK*, 2de druk. *f* 2 50.
6. *SIMONS, verwelkoming.* *f* 0-60.
7. Mr. *J. H. VAN DER SCHAAF, aanhangsel op den waren Pleiter van* Mr. *JOHANNES VAN DER LINDEN*, 8vo. *f* 2.40.

*** Bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, is van de pers gekomen en alom verzonden een in den tegenwoordigen tijd hoogst belangrijk werkje getiteld:

HET VERTEGENWOORDIGEND STELSEL, *door den Schrijver van de Wederlegging der Verhandeling over de Verantwoordelijkheid des Ministers, volgens het* Nederlandsch Staatsregt. *f* 1.25.

In den loop van 1830 is bij bovengenoemden uitgegeven:

I. *De Staatsgeschiedenis van Indië van* 1784 *tot* 1823. Naar het Engelsch van den Generaal-Majoor Sir JOHN MALCOLM, door JOHANNES OLIVIER JOH.ZN., voorheen Secretaris te *Palembang* op *Sumatra*. Eerste deel, in gr. 8vo. *f* 3.90.
II. *De Geschiedenis der Joden*; naar het Fransch van den Graaf DE SEGUR, door J. DE BREET, in groot 12mo. *f* 1.80.
III. W. GOEDE's *Manier van Katechiseren*, door hem zelven beschreven en met een aantal uitgewerkte Katechisatien verrijkt. Eene handleiding voor Jonge Leeraars en Onderwijzers in de Godsdienst, van allerlei Kerkgenootschappen. *f* 3.75.
IV. *De drie Kruiswegen des Jeugdigen Levens.* Een geschenk voor Jongelingen en Jonge Dochters, door F. GIRARDET. Op velin papier in kartonnen band. *f* 2.50.
V. F. S. ALEXANDER, *Verhandeling over het afwisselend algemeen Ziekte-Karakter* en de daarop gebouwde wijziging in de Geneeskundige behandeling. — Bekroond door de Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in Gelderland. *f* 1.10.
VI. F. HOEKSTRA, *Zedelijke en Godsdienstige Vertoogen*, 2 stukjes. *f* 2.50.
VII. *Wederlegging der Verhandeling over de Verantwoordelijkheid der Ministers volgens het* Nederlandsch Staatsregt *f* 0.25.

Voorts blijft dezelve met succes debiteren:

I. *De Zwarte Huzaar*, door MICHIEL ADRIAAN, met gegraveerden titel en vignet. *f* 3.00.
II. *De Geheimzinnige Vrouw* door denzelfden, met gegraveerden titel en vignet. *f* 2.50.
III. *Toespraak aan Christenen van alle geloofsbelijdenissen, na mijnen overgang uit de Roomsche tot de Evangelische Kerk*, van J. FELL, voorheen Pastoor te *Bamberg*; naar het Hoogduitsch van J. C. A. SANDER. *f* 2.00.
IV. *Christendom en Regtzinnigheid*, door J. C. A. SANDER en J. G. LIERNUR, 1ste stukje. *f* 0.60.
V. C. NICOLAÏ, *Zelfkennis, Menschenkennis en Verkeering met Menschen.* Naar het Hoogduitsch, door W. GOEDE; 2 deelen 2de druk. *f* 3.75.
VI. J. G. W. MERKES, *het Beleg van Maastricht in* [illegible], met geschied- en krijgskundige aanteekeningen *f* 1.40.
VII. Lotgevallen van LODEWYK MANHEIM. Een oorspronkelijke Nederlandsche Roman. *f* [illegible]
VIII. K. CLEYNMANN, *God, mijn Alles, mijne Vreugde, mijn Troost*; een Godsdienstig Huisboek voor beschaafde Christenen *f* 3.00.
IX. WOLDEMAR's *Nalatenschap aan zijnen Zoon.* Een boek voor Jongelingen, ter vorming van hun verstand en ter veredeling van hun hart. Naar het Hoogduitsch van J. GLATZ, door W. GOEDE *f* 2.50.
X. Het Nieuwe Testament, ingerigt naar de spelling van den Hoogleeraar SIEGENBEEK, in kl. 12mo. [illegible]
XI. Aanteekeningen, betreffende de Kolonie [illegible]
